

Els seus fills després d'ells

Títol original: *Leurs enfants après eux* (AKA: *And Their Children After Them*) **Direcció:** i **guió:** Ludovic Boukherma, Zoran Boukherma (novel·la: Nicolas Mathieu) **País:** França **Durada:** 140 min **Any:** 2024 **Gènere:** Drama **Interpretació:** Paul Kircher, Gilles Lellouche, Ludivine Sagnier, Angelina Woreth... **Música:** Amaury Chabauty **Fotografia:** Augustin Barbaroux **Distribuïdora:** Adso **Estrena a Espanya:** 23/05/2025
No recomanada per a menors de 16 anys
Doblada en català / Versió original en francès, amb subtítols en català

SINOPSI

Agost de 1992. L'Anthony, un adolescent de 14 anys, mata l'avorriment a la vora del llac amb el seu cosí. En una tarda sufocant, la seva vida canvia de forma inesperada quan coneix la Steph, que esdevé ben viat el seu primer amor. Però tot farà un tomb inesperat quan el Hacine, un jove rebel i ple de frustració, irrompi sobtadament al seu món. (gencat.cat)

CRÍTICA

31/08/2024 - VENÈCIA 2024: *Barrejant realisme social i mitologia adolescent, romanticisme i tragèdia, Ludovic i Zoran Boukherma signen una emocionant i vivaç adaptació de la novel·la de Nicolas Mathieu*

—“Ens veiem després”. —“On vas?” —“No ho sé. Enlloc”. —“Vols fer una volta?” —“Una volta a on?” —“On vulguis. Enlloc”. En endinsar-se al món de l'escriptor **Nicolas Mathieu** i seguir la petja de joves desil·lusionats a la recerca d'emocions i —sobretot— amor en una petita ciutat de l'est de França durament colpejada per la desindustrialització dels anys 90, **Ludovic i Zoran Boukherma** l'han encertat de mig a mig amb el seu quart llargmetratge, **Els seus fills després d'ells**, que ha suposat un veritable impuls i una alenada d'aire fresc a la competició oficial de la 81a edició del Festival de Venècia.

"Per què em segueixes així? Què esperes que passi?". L'avorriment impera a Heillange l'estiu del 94, però el món de l'Anthony (**Paul Kircher**), un apàtic noi de 14 anys, es capgira quan, per pura casualitat, coneix i s'enamora a primera vista de la Steph (**Angelina Woreth**), una noia bonica de classe mitjana que no té res a veure amb la tendra però desfavorida classe treballadora a la qual pertany l'Anthony. Aconseguirà conquerir-la? Sembla que no, i les coses no comencen amb bon peu quan li roben l'estimada moto del seu autoritari pare (**Gilles Lellouche**), que l'Anthony va prendre prestada d'amagat per anar a una festa on anava la Steph. El responsable del robatori, en resposta a una petita humiliació pública, és el Hacine (l'intens **Sayyid El Alami**), un jove dels suburbis que fa honor a la seva reputació de noi dur. Aquest minúscul succés entrellaça d'una forma inextricable i tràgica els destins d'aquests dos joves i les seves famílies (amb una notable **Ludivine Sagnier** com a mare de l'Anthony) durant els sis anys següents i al llarg de quatre estius (1992, 1994, 1996 i 1998), durant els quals l'atracció de l'Anthony cap a la Steph no mostra signes de disminuir.

Leurs enfants après eux, que es veu impulsada per una primera meitat vasta, emocionant i electrizant, capta a la perfecció els diferents estats d'ànim de l'adolescència. La pel·lícula transmet l'atmosfera d'un poble obrer que es veu condemnat a la ruïna davant de la fi de la mineria ("això està mort") i que no ofereix en absolut un futur esperançador a les seves generacions més joves. El duet de directors no aconsegueix tot això a base de forçar el naturalisme, sinó a través de concedir als seus personatges un costat "més gran que la vida" i summament entranyable. Amb un ús excel·lent dels bells decorats naturals (el llac, el bosc, els alts forns abandonats, etc.), fruit de l'excel·lent treball del director de fotografia **Augustin Barbaroux**, la pel·lícula arrossega el públic a una història apassionant que aborda diversos temes (classe social, xenofòbia, delinqüència, família, etc.) entre el seu nucli romàntic i el drama que el segueix. Si bé és cert que algunes de les decisions preses en el procés d'adaptació de la novel·la són discutibles (especialment més presència del pare de l'Anthony a costa d'una exploració més profunda del fascinant personatge del Hacine), la riquesa del relat és tal que l'obra en el seu conjunt surt indemne i els cineastes superen de sobres el repte de barrejar intimitat i espectacularitat, la immersió sociològica i el lirisme, per a delit del públic.

Fabien Lemerrier - cineuropa.org